

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Kaniové a soudců Ivo Pospíšila a Michala Bobka v právní věci žalobce: **Pražská plynárenská, a.s.**, se sídlem Národní 37, Praha 1, zastoupen JUDr. Sylvií Sobolovou, Ph.D. advokátkou se sídlem Jungmannova 24, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2024, č. j. MV-113377-67/ODK-2022, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **JUDr. R. M.**, zastoupené Mgr. Ondřejem Čížkem, advokátem, se sídlem Olivova 2096/4, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2025, č. j. 17 A 64/2024-138, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2025, č. j. 17 A 64/2024-138 a rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 7. 2024, č. j. MV-113377-67/ODK-2022.

Odůvodnění:

[1] Osoba zúčastněná na řízení (žadatel) požádala dne 11. 5. 2022 Magistrát hlavního města Prahy (povinný subjekt) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, o informace o záměru povinného subjektu poskytnout žalobci (dotčené osobě) úvěr ve výši 2 mld. Kč (dále jen „záměr 1“) a o patronátní prohlášení za účelem získání úvěru ve výši 4 mld. Kč od relevantních bank (dále jen „záměr 2“). Mimo jiné žadatel žádal poskytnutí relevantních výstupů od společnosti Deloitte a/nebo všech případných právních či ekonomických analýz vypracovaných v souvislosti s těmito záměry.

[2] Povinný subjekt (po komplikovaném procesním vývoji) naposledy rozhodnutím ze dne 28. 11. 2023, č. j. MHMP 2503659/2023, odmítl podle § 9 odst. 1 a § 11 odst. 2 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 15 odst. 1 tohoto zákona žádost v části týkající se poskytnutí relevantních výstupů od společnosti Deloitte, vypracovaných v souvislosti se záměry 1 a 2. Toto rozhodnutí však následně změnil

žalovaný, který v záhlaví uvedeným rozhodnutím mimo jiné povinnému subjektu přikázal podle § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, aby žadateli do 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí poskytl informace uvedené v analýze, které dále specifikoval (viz výrok II. rozhodnutí žalovaného).

[3] Toto rozhodnutí napadl žalobce (z pozice dotčené osoby) žalobou k Městskému soudu v Praze, který ji však shora označeným rozsudkem zamítl. Proti tomu podal žalobce (stěžovatel), kasační stížnost, s níž spojil návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedl, že poskytnutím informací (vyhověním výroku II. rozhodnutí žalovaného) by došlo k zásadnímu a především nevratnému zásahu do jeho práv a svobod, neboť jakmile by požadované informace byly žadateli jednou poskytnuty, už by nikdy nebylo možné obnovit stav, který existoval před jejich poskytnutím. Bez přiznání odkladného účinku by kasační stížnost proti napadenému rozhodnutí postrádala jakýkoli praktický význam, neboť rozhodnutí Nejvyššího správního soudu by už na nezvratných následcích poskytnutí informace nemohlo nic změnit. Přiznáním odkladného účinku tak bude zamezeno, aby byl stěžovatel případně vystaven do doby rozhodnutí o jeho kasační stížnosti negativním následkům, které by pro něj měl případný výkon rozhodnutí žalovaného.

[4] Žalovaný ve stručnosti uvedl, že souhlasí s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti, obdobně jako učinil již městský soud.

[5] Naopak osoba zúčastněná na řízení jako žadatel o informace, s přiznáním odkladného účinku nesouhlasila. Uvedla, že stěžovatel dle ní neprokázal splnění zákonem vyžadovaných podmínek pro uplatnění mimořádného institutu v podobě přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedená tvrzení považuje za obecná a ničím nepodložená. Dále namítla, že nesouhlasí s tvrzením, že uvedená analýza obsahuje obchodní tajemství stěžovatele. Naopak vychází z opačného předpokladu, z čehož dovodila neexistenci možnosti vzniku újmy stěžovatele. Přiznání odkladného účinku považuje nadto za rozporné s veřejným zájmem na kontrole veřejnosti nad nakládáním s veřejnými prostředky a se zásadou rychlosti; připomněla, že celý spor se stěžovatelem trvá již více než tři roky.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz přiměřené použití § 73 odst. 2 s. ř. s.).

[7] Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nepřezkoumává samotný napadený rozsudek, ale pouze zjišťuje existenci výše uvedených zákonných předpokladů pro přiznání odkladného účinku. Kromě formální podmínky, již je podání příslušného návrhu, je pro úspěšnost návrhu nutné splnění těchto tří vyjmenovaných podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost

pokračování

tvrdit a osvědčit

hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (usnesení ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32, neb o ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015-50). Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaný a podepřený konkrétními důkazy (usnesení ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74), přičemž stěžovatelem tvrzená a prokazovaná újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní (usnesení ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Afs 275/2017-20). Oproti tomu zpochybnění přiznání odkladného účinku pro rozpor s důležitým veřejným zájmem leží na žalovaném (usnesení ze dne 18. 12. 2024, č. j. 8 As 264/2024-38, bod 7).

[8] Je třeba zdůraznit, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je mimořádným institutem, kterým Nejvyšší správní soud prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není případně jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy.

[9] Po zhodnocení důvodů uvedených stěžovatelem a okolností projednávané věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v daném případě splněny.

[10] Nejvyšší správní soud posuzoval splnění podmínky nepoměrně větší újmy na straně stěžovatele ve srovnání s újmou, která by hrozila jiným osobám. Stěžovatel namítá, že by v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti povinný subjekt byl povinen poskytnout požadované informace a celé řízení o kasační stížnosti tak fakticky pozbylo smyslu. Nejvyšší správní soud uvádí, že v souladu s jeho dřívějšími usneseními ze dne 24. 7. 2019, č. j. 5 As 170/2019-18, ze dne 14. 7. 2021, č. j. 10 As 241/2021-21, ze dne 31. 8. 2022, č. j. 2 As 196/2022-23, či ze dne 18. 7. 2024, č. j. 5 As 179/2024-41, může právě tato okolnost představovat důvod pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Předmětem řízení o kasační stížnosti je posouzení otázky, zda městský soud postupoval správně, jestliže shledal rozhodnutí žalovaného o povinnosti povinného subjektu poskytnout žadateli informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím zákonným a správným. Pokud by Nejvyšší správní soud návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhověl, význam řízení o kasační stížnosti by byl pouze akademický a řízení by se stalo ve své podstatě bezpředmětným. Úspěch stěžovatele v této věci by pro něj neměl žádné pozitivní důsledky, neboť informace, o jejichž poskytnutí je veden tento spor, by již v souladu se závazným postojem žalovaného a městského soudu byly poskytnuty.

[11] Při posuzování otázky, zda by výkon rozhodnutí znamenal pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, tedy Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato nepoměrně vyšší újma stěžovateli hrozí. Rozhodnutí, které by hovořilo ve prospěch stěžovatele, by totiž pozbylo smyslu, jelikož stěžovatel by již musel čelit negativním důsledkům rozhodnutí spočívajícím ve zpřístupnění požadovaných informací (předmětem požadovaných informací je stěžovatelem tvrzené obchodní tajemství). Naproti tomu, pokud by kasační stížnost byla shledána nedůvodnou, dojde k pouhému oddálení poskytnutí těchto informací, což nelze považovat za újmu převažující nad výše vymezenou, nevratnou, újmou způsobenou stěžovateli v případě nepřiznání odkladného účinku. Kasační soud nadto předpokládá rozhodnutí o věci samé v řádu nižších jednotek měsíců.

[12] Neobstojí ani argumentace osoby zúčastněné na řízení, o nekonkrétním vymezení újmy hrozící stěžovateli. Újma spočívající v pozbytí významu řízení o kasační stížnosti spojená s nemožností navrácení do původního stavu před poskytnutím požadovaných informací, představuje újmu zcela konkrétní, reálnou a závažnou. Naproti tomu, přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovateli vznikne osobě zúčastněné na řízení menší újma spočívající „jen“ v nutnosti vyčkat na konečné rozhodnutí o kasační stížnosti.

[13] Jak již bylo výše uvedeno, zpochybnění přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z důvodu rozporu s důležitým veřejným zájmem je především na žalovaném (shodně viz usnesení ze dne 20. 1. 2025, č. j. 8 As 280/2024 - 55). Ten však s přiznáním odkladného účinku vyjádřil souhlas. Ani Nejvyšší správní soud nepovažuje přiznání odkladného účinku za rozporné s důležitým veřejným zájmem. Nepochybně existuje veřejný zájem na poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím, jak poukázala i osoba zúčastněná na řízení. V projednávaném případě ale může přiznání odkladného účinku pouze oddálit jejich poskytnutí. V případě neúspěchu stěžovatele v řízení o kasační stížnosti bude nadále povinný subjekt povinen požadované informace poskytnout a toto rozhodnutí tak není s veřejným zájmem na jejich poskytování v rozporu.

[14] V nyní projednávané věci není pochyb, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jak je formulováno ve výroku I tohoto usnesení (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS), je způsobilé odvrátit stěžovatelem tvrzenou újmu. Kasační soud tak výslovně činí jak ve vztahu k rozsudku městského soudu, tak i rozhodnutí žalovaného. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výše uvedeném rozsahu znamená, že rozsudek městského soudu a rozhodnutí žalovaného nebudou prozatím vyvolávat žádné právní účinky. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v tomto případě nastává stav, jako kdyby o odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí povinného subjektu žalovaný dosud nerozhodl, respektive jako kdyby rozhodnutí žalovaného ještě nenabylo právní moci.

[15] Závěrem soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005-76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. dubna 2025

Lenka Kaniová
předsedkyně senátu

pokračování

1 As 42/2025 - 78